

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Križni put petkom i nedjeljom u 18.15 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije misa preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 12 (655), 18. veljače 2024.

KRALJICA

I. korizmena nedjelja

Zazvat će me
a ja ću ga uslišiti,
spasit ću ga
i proslaviti,
nasitit ću ga
danima mnogim.

(Ps 91,15-16)

I. čitanje (Post 9, 8 – 15)

II. čitanje (1Pt 3, 18-22)

Evandjelje po Marku (Mk 1, 12-15)

PREPORADAMO SE KROZ KUŠNJE

Na početku smo korizme koja simbolizira naš životni put. Ljudsko biće je vrlo velika tajna za svakog čovjeka. Sami sebi smo tajna i misterij neobuhvatljiv. Čovjek je biće koje treba postati, u što treba izrasti. Čak bi se moglo postaviti pitanje da li sva ljudska bića izrastu u čovjeka. Isto tako nije nešto nevažno izrasti ili ne izrasti u čovjeka.

Čovjek tek koji je postao čovjek može biti potpun i sretan. Zato u svim civilizacijama i svim religijama postoji faza prelaska u status zrelog čovjeka. To su razne inicijacije ili obrezanja ili krštenja. A ovo hoće reći da mi svi imamo udjela u svoje rađanju u čovjeka. I na to nas usmjerava i današnje Evandjelje.

Čovjek treba proći 'test' da bi se oformio u čovjeka. Sam se Isus povukao u 'pustinju', u osamu, da proživi kušnju gladi, časti i čuda. Na ova tri odnosa čovjek se profilira u svjesnu osobu. Potrebno je proći životnu kušnju da bi se unutarne stabiliziralo. U ovome smislu i Korizma sa svojim 'režimom' ima smisao kušnje. Prema tome, postovi i druge pokore nemaju smisla u sebi. Smisao je njihov u testu samoga sebe i kroz to preporadanje.

Korizma je vrijeme duhovnog i tjelesnog 'treninga'. Biblija donosi kako se 'kalio' Izrael. Počevši od Abrahama, Mojsija, pa drugih patrijarha. I na koncu Isusa Krista. Svi su prošli iskustvo kušnje i preporođenja. Iza kušnje bili su 'novi' ljudi. Čak su im i imena mijenjali. Postajali su novi ljudi koji su spremni za novo poslanje. Pa i Mojsije se profilira u vođu kroz kušnju pustinje. U kušnjama čovjek ima svakakve napasti.

Da odustane, da se zgodnije izvuče.... Da bude drukčiji negoli što želi ili kako vjeruje. Ne radi se o tome da se čovjek kažnjava. Post i žrtva nisu kazna niti prezir svijeta i tijela. Kroz njih se čovjek trenira za životne udare. Pokora je 'trening' duše. Svaki čovjek prolazi kušnje Adamove. To svakoga snalazi. Ali je pitanje da li iz kušnja izlazimo kao Novi Adam ili

kao Pali Adam. Cilj je da postanemo Novi Adam. Isus je iz kušnja i krštenja izišao kao Isus Krist – Novi Adam.

On je prošao kušnje kruha, vlasti i časti. Potrebno je postati novi čovjek da se čovjek odnosi plemenito prema kruhu (hrani), prema vlasti (ostati normalan u vlasti) i u časti (ne prodati se za slavu). Velika je opasnost imati moć bez ljubavi. Možda je trebalo da i osobe koje se kandidiraju na neka mjesta vlasti da prođu testove kušnje. Bilo bi dobro da postanu 'novi ljudi'. Možda ne bi trebalo izmišljati poteškoće nego se iskušavati kroz teškoće koje snalaze svaki ljudski život.

Ovo je važno da se stupnjeviti 'probamo' da bi stupnjevito ojačali. Mi još ne možemo živjeti kao da smo već u 'rajskom vremenu', u vremenu bez poteškoća i kušnji. Koš smo mi u ovoj 'domovini', još smo mi Stari Adam (Isus je Novi Adam). Odricanje prvenstveno ima cilj da budemo 'novi ljudi', a odmah će iz toga isticati pomoć za drugoga. Ne može se činiti dobro ako se čovjek ne promjeni. Može pojedinačno dobro (rekao bi sv. Toma) ali ne može imati stav u cijelom djelovanju.

A važno je da se u nama oformi stav opredijeljenosti za dobro, skromnosti i poniznosti. Ovim se hoće reći, ne prakticira se odricanje samo u vrijeme korizme, a poslije opet po starom običaju. Nažalost, mnogi baš tako postupaju. Čak broje dane i djela s radošću očekujući kad će nastaviti po načinu življenja prije korizme. U svakom slučaju možemo uočiti kako se vrlo teško rađa u nama istinski čovjek koji je stvoren na sliku Božju.

Vrlo teško nadvladavamo narav i vrlo teško otvaramo se duhu Božjem. Kao da se bojimo biti ljudi. Pouka bi bila današnjeg Evandjelja i Isusovog povlačenja u pustinju bila ova: Prije sudbonosnog životnog zahvata vrijedno bi bilo povući se u osamu i ispitati se da li smo jaki ostati čovjek u svim životnim kušnjama.

Da li smo spremni prihvatiti sve žrtve a ne zakazati sebe i svoj identitet? Sigurno je i to nam tvrdi Objava kako bi osjetili da je tu u nama Božje kraljevstvo i da je Bog s nama i u nama. Time bi bili jaki nositi sav teret života preko križa do uskrsnuća.

Fr. Marijan Jurčević